



בית הדין הארצי לעבודה

עבל8/08144

אשר בן אדיבה

המערער

המוסד לביטוח לאומי

המשיב

בפני: השופט עמירם רבינוביץ השופט יגאל פליטמן השופטת נילי ארד
נציג עובדים מר יהודה בן הרוש; נציג מעבידים מר משה אורן

בשם המערער – עו"ד דב לרר

בשם המשיב - עו"ד סוסאן קאסם

פרוטוקול

ב"כ המערער: הערעור בסבב שני לאחר פסק דין של בית הדין הארצי שהחזיר שבו נקבע אירוע חריג בהסכמה. הדבר הזה הוא חשוב כדי לנעול את הטיעון הראשון שלנו שיש לנו אירוע חריג ויש פס"ד נוסף שאומר שהאירוע החריג והאשפוז היו באותו יום 5/7/04. למעשה כשאנחנו הגענו לערעור והיה דיון אצל עו"ד כרמלי המגשר והוא המליץ לפנות לעו"ד רוזנברג ולקבוע את התאונה כתאונת עבודה. אירוע חריג היה ונקבע בפס"ד כאשר לגבי הטיעון של הרופא. עו"ד כרמלי לפניו טענו המליץ בצורה חד משמעית לאור מס' תשובות לא אחת, מבחינה רפואית יש לנו קשר סיבתי ואוטם באותו יום. בד"כ ובצורה של חזקה זה סוגר את הסיפור. הרופא ד"ר שלזינגר, מפנה לתשובתו ח', בחוו"ד מיום 24/4/07 בתשובה לשאלות הבהרה שאנשים כדוגמת התובע עם עודף שומנים בדם כדוגמת המערער יכולים שלא לקבל אוטם בשריר הלב למרות שיש להם שומנים בדם אלמלא יש אירוע חריג. מפנה גם לתשובות ז'-ח' לחוו"ד ד"ר שלזינגר, נספח ז' לערעור. הוא כתב גם שטיפול תרופתי בד"כ מאזן את השומנים, תשובה י'. הפועל היוצא שהטיעון שהעלתה חברתי בסעיף 14 לתמצית שלה שהיא כותבת שהוכח שאלמא האירוע בעבודה היה האוטם מתרחש פחות או יותר באותו פרק זמן בו הוא התרחש בפועל, היא טעות גדולה. ד"ר זלזנגר תומך בכך שאלמלא האירוע החריג אדם היה יכול לחיות את חייו בלא לחוות אוטם שריר הלב. הוא אומר את זה בסעיף ח' לתשובות, מפנה לסעיף ז' מפנה לשאלות. החזקה המשפטית יש לי 18 פס"ד שעל סמך סמיכות



בית הדין הארצי לעבודה

עב144/08

הזמנים השלילית בית הדין הארצי הרופא תמיד ... בכל הפסיקה ברגע שהרופא מבחינה משפטית הוא קובע לפי דוקטרינות רפואית, או אומר שהשפעה היא כך וכך לפי דעתו, אם אפשר לחלץ מתוך התשובות שלו שהוא למעשה קובע, והוא נשאל ספציפית על התובע לגבי רמת השומנים בדם. אני רוצה להקים פס"ד מהסיבה הפשוטה ... לגבי יום האירוע יש פס"ד של השופטת איצקוביץ שהבאתי אישור מביה"ח בצפת שהאשפוז אירע מיידית לאחר האוטם באותו יום, נאמר לרופא שהאשפוז היה באותו יום ולא יום למחרת, זה חשוב מאוד כי הרופא לא נכנס בכלל לסיבתיות המשפטית, אבל מבחינתי ברגע שיש לי את הסיבתיות של אותו יום ואני סגור נעול ואין לי ספק הרופא יכול לדבר עד מחרתיים על ספק והוא אינו צודק. הרופא מציין "ואם הוגדר המאמץ כעבודה חריגה והיתה סמיכות האירוע החריג היה ביום 5/7/ הרי יש להתייחס לאירוע החריג כסיבה ...". הגשתי בג"צ בשנת '91 וזכיתי על החלטת בית הדין הארצי. אמרתי שברגע שיש סגירה משפטית בפס"ד של אירוע חריג וקשר סיבתי אמרת אגב של רופא שמונה מטעם בית המשפט לא גוברת.

ב"כ המשיב לשאלת בית המשפט :

ש. יש לנו אירוע חריג וקשר סיבתי. עפ"י פסיקה של השופט קובובי יש הבדל בין המשפטן ובין הרופא, הרופא תמיד יקבע שהשפעת העבודה היא פחותה בהרבה בד"כ מהגורמים האחרים, משום שלגביו טרשת עורקים או שומנים בדם הם הגורמים לאוטם. המומחה בחוה"ד שלו ניתן למצוא כמה פעמים התבטאויות, ציטוט המומחה (המומחה מפנה לסעיף ד').

ת. יש קביעה בדבר קיומו של קשר סיבתי של אירוע חריג.

ש. מה לגבי התיק של דן יצחק.

ת. לגבי השפעת העבודה הוא אומר בצורה מאוד ברורה. שהשפעת העבודה פחותה בהרבה. אם אלך לפי קו בית המשפט בכל תיק שאומרים שיש קשר. אני עדיין חושבת שמדובר בשאלה רפואית.

ש"ת לענין מינוי מומחה נוסף או מומחה אחרת עדיין אינני מבינה מדוע יש צורך בכך. הבעיה היא בניתוח חוות דעתו של המומחה של בית הדין בהיבט המשפטי. דווקא כמכלול אפילו שאלת הקשר הסיבתי אין ספק מבחינת המומחה, אפילו אין קביעה סופית.



בית הדין הארצי לעבודה

עבל8/144

אם הגעתי היום יש לי קשר סיבתי ואני נעול ואם יחליטו שהמילה אפשרי היא לא 51% אמשיך בהליכים. הדבר השני שחברתי מעלימה עין זה מהטעות שלה עליה עמדתי בטיעוני לעיל. מפנה לסעיף 14 לטיעוני המוסד "...". איני מסכים לטיעון זה. טיעון זה קלוט מן האויר. הסיבה שאני מבקש להביא לסיום התיק שעפ"י הפסיקה אם יש הוכחה מטעמנו לענין הסמיכות הזמנים השלילית אני כבר עברתי את סמיכות הזמנים. אני טוען שבית הדין יכול על סמך תשובות ההברה שהרופא כותב שגם עם שומנים יכול לנהל את חייו על סף התהום ולא לקבל אוטם ובנסיבות המקרה הנוכחי יש קשר בין התאונה לבין האוטם ולכן בית הדין אינו צריך לבקש הסכמה מהמשיב אלא ליתן החלטה להכיר בתאונה כתאונת עבודה.

ב"כ המערער : אני מסכים להצעת בית הדין למינוי מומחה נוסף מטעם בית הדין.

ב"כ המשיב : אני לא מסכימה. אני מצטרפת לפסה"ד. המומחה אמר שהוא חושב שאין אירוע חריג. המומחה בהתחלה הביע דעה שהוא בספק. יש הרבה חווי"ד שהמומחה אומר שהוא חושב שאין והוא ממשיך ונותן חווי"ד ומקבל את עמדת בית הדין. אני חוזרת על עיקרי הטיעון ומדגישה את הסעיפים שגם על הקביעה של עצם קיום קשר סיבתי היא בספק. המומחה בתשובה לשאלות הבהרה הביע ספק לגבי עצם קיום קשר סיבתי בין האוטם לאירוע החריג, הוא מדבר על זה כאפשרות בלבד. השורה התחתונה של הקביעה שגם אם יש קשר סיבתי יש קביעה חד משמעית שהשפעת העבודה פחותה בהרבה.

ב"כ המערער : לפי חווי"ד הראשונה אין אפשרות כלומר האירוע החריג הוא הסיבה לבוא האוטם במועד שבא.

החלטה

נדחה למתן פסק דין.

ניתנה היום, י"ח בשבט תשס"ט (12 בפברואר 2009) במעמד הצדדים.

השופט עמירם רבינוביץ, אב"ד